

FARBIERZ (13) *sb m*

a oraz e jasne (*Cn e pochylone*).

sg N farbierz (13). \diamond *G* farbierza (1). \diamond *I* farbierz(e)m (1). \diamond *pl N* farbierze (3).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI – XVIII w.

1. Rzemieślnik barwiący tkaniny; *infector BartBydż, Murm, Mymer¹, Mącz, Calep; tinctor BartBydż, Murm, Mącz, Cn; offector Mącz, Cn; colorutor Cn (16)*: *Infector, ffarbyerz BartBydż 74b, 159b [2 r.]; Murm 185; Mymer¹ 14; farbierze* gdy chcą aby sukno albo płótno iaką kraję lepiej w się przyięło tedy ie ocztem polewaią albo onę kraję warzą z nie iaką cirpką rzeczą *GlabGad 16; Purpurarius [...]* Szárłatny fárbieter/ który fzárłaty kraśi. *Mącz 332b; Violarius, Fárbieter fiołków [Violarius, violacei coloris infector Cn] Mącz 498b, 115c, 230a, 260d, 456b [2 r.]; Flammeum – Zołti rantuch [...]* *Flammearius – Farbierz takich rantuchow. Calep 422b; Fuscator – Ten ktori oczernią, farbierz. Calep 444a, 533a.*

Zwrot: peryfr. »mknąć z żółtym płaszczem do farbierza« = *chcieć ukryć swoją fałszywość (1):* Drugi ondzie mknie z żółtym płaszczem do fárbieterzá *KlonWor **2.*

2. *Wałkarz, foluszniak: fullo Mącz, Cn [farbierz staroświecki [...]] barwierz od barwienia abo kutnerowania, Wałkarz idem pracz, wybielacz. Fullo [...] U nas pracz pierze ale płocienne rzeczy, tenże wałkuje. Postrzygacz sukno moczy i kutneruje. Blecharz płótno wybiela. Farbierz sukno farbuje. Cn] (1)*: *Fullo [...]* *Wałkarz/ ten który bieli płótno/ álbo też fzáty chędoży/ też fárbieterzem zową nie którzi. Mącz 139b.*

Synonimy: 2. wałkarz.

Cf **FARBARZ**